

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432744224/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Paa Christiansborgs den store Ridebane
Hvad Støi og Stilm! Til Klaphorn og Gonggong
Sig trænge frem med Folket Folk af Fjeng,
Og Damer foran efter gammel Vane,
Imod Stillaadset med den røde Fane,
Hvor fyldes nu den store Luftballon,
Med hvilken den berømte *M o n t e c h r i s t e*
Idag sin Reise gjør, den allersidste.

Hvor minder denne jublende Musik
Om hiin Dag, da Tardini med sin lille,
Sin hvide Dame med den blaa Mantille,
Op i Ballonen under Hurra gik,
For kort derefter Icarus at spille
Dybt i den vaade Græv med brustent Blik;
Thi Nemesis ei spare vil i Længden
Den Mand, der høit sig hæver over Mængden.

Dengang jeg stod med Haanden over Brynet,
Beskuende ved Sommeraftnens Sol
Det lette Par, der gik tilveirs som Lynet,
Kun baaret af den tynde Rørgondol.
Jeg fryded mig ved Tanken som ved Synet,
Thi høit i Sky, som paa en Kongestol,
Ikum af Himlens Hvelving sluttet inde,
Sad Jordens Herskerpar — sad Maud og Qvinde.

Selv straalende af Herlighed og Glands,
De skued ned paa deres dunkle Rige,
Og følede mod Himlen sig at stige,
De paa hinanden saae med henrykt Sands.
Hvor kort en Drøm for de Ulykkelige!
Vildt Nemesis tilraabte dem sit »Standse;
Hun Baaden traf, og, med sit Slag dem krusende,
Nedstyrtede dem i Bølgen, i den brusende.